

GĘGNAĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* gęgnę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Mówić. przez: nos lub głośno wciągać powietrze przez nos: Follico, Follium more reciproco spiritu nares agito.— Gęgne. Calep 428b.

Formacje współrdzenne cf GĘGAĆ.

Cf [GĘGNIENIE]

AL